

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

25 martie 2020

mun. Chișinău

Colegiul Penal în următoarea componență:
președinte
judecători

Diaconu Iurie
Catan Liliana
Guzun Ion

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocatul Stănilă Elena în numele inculpatului, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 26 noiembrie 2019 și a sentinței Judecătoriei Cahul, sediul Central din 12 iulie 2019, în cauza penală privindu-l pe

GHEȚIVU Dumitru XXXXX, născut la XXXXX,
originar și domiciliat în XXXXX.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 03.10.2018 – 12.07.2019;

Instanța de apel: 30.07.2019 – 26.11.2019;

Instanța de recurs: 07.02.2020 – 25.03.2020.

c o n s t a t ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Cahul, sediul Central, din 12 iulie 2019, Ghețivu Dumitru a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 332 alin. (1) Cod penal și i s-a stabilit pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 850 u.c., echivalentul a 42.500 lei, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții publice pe termen de 2 ani.

S-a respins solicitarea procurorului privind încasarea din contul inculpatului a cheltuielilor judiciare, ca fiind neîntemeiată.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță, în fapt, a constatat că, Ghețivu Dumitru activând, potrivit ordinului Directorului întreprinderii de Stat „Centrul de Pregătire a Cadrelor pentru Armata Națională” filiala Cahul nr. 5p din 01 martie 2017 în funcția de instructor conducere auto din cadrul Î.S. „Centrul de pregătire a Specialiștilor pentru Armata Națională”, filiala Cahul, fiind în conformitate cu prevederile art. 123 Cod penal, persoană publică, autorizată și investită de stat să presteze în numele acestuia servicii publice și să îndeplinească activități de interes public în cadrul întreprinderii, acționând contrar prevederilor: capitolului 2 pct. 2 al fișei postului aprobate de Directorului Filialei Cahul a ÎS CPS AN potrivit căruia în obligațiile acestuia intră „organizarea și desfășurarea lecțiilor de instruire practică, elaborând proiectările didactice corespunzătoare, evidenta situației școlare, a absenteismului școlar și respectarea regulilor de protecție a muncii de către

cursanți la instruirea practică, corectitudinea întocmirii documentelor de evidență și analiză a instruirii practice”; capitolului 3 al fișei postului aprobate de Directorului Filialei Cahul a ÎS CPS AN potrivit căruia „este responsabil de activitatea instructiv-educativă a filialei”, obligațiilor de serviciu aprobate de Directorului Filialei Cahul a ÎS CPS AN potrivit cărora este obligat „să pregătească conștiincios fiecare ședință, să desfășoare ședințele în conformitate cu cerințele programei de instruire și pe itinerarele stabilite, să ducă evidența ședințelor desfășurate (orelor de pregătire practică) să facă înscrieri în registrul grupei, cartelelor individuale și în foile de drum”; capitolului 2, pct. 2.4 și capitolului nr. 5 pct. 6.5 al Regulamentului privind organizarea procesului de instruire la formarea profesională inițială și continuă a conducătorilor de vehicule de toate categoriile/subcategoriile în Filialele Întreprinderii de Stat „Centrul de Pregătire a Cadrelor pentru Armata Națională,, aprobat prin Ordinul nr. 106 din 01 noiembrie 2016 al administratorului Întreprinderii de Stat „Centrul de Pregătire a Cadrelor pentru Armata Națională” potrivit cărora „pentru evidența procesului de instruire în Filială se completează fișele de evidență a orelor de instruire practică,, și respectiv, „instructorul în conducere auto organizează, exercită și poartă răspundere personală de evidența și controlul situației școlare, a frecvenței prezenței la ore a cursanților în timpul instruirii în conducerea auto, asigură corectitudinea întocmirii documentelor de evidență și analiză a rezultatelor instruirii în conducerea auto”; anexeii nr. 3 (model) al Fișei de evidență a orelor de instruire practică în nota căreia este specificat că „fișa trebuie completată consecutiv la finele fiecărei teme exersate și confirmată prin semnăturile instructorului și cursantului”; pct. 12 al Regulamentului cu privire la permisul de conducere, organizarea și desfășurarea examenului pentru obținerea permisului de conducere și condițiile de admitere la traficul rutier aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1452 din 24.12.2007, potrivit căruia „persoanele care solicită admiterea la examenul pentru obținerea permisului de conducere a autovehiculelor, termenul de la sfârșitul școlarizării cărora, la momentul solicitării, a depășit un an de zile, vor fi admise la examen doar dacă vor face dovada frecventării unui curs de instruire practică în conducerea autovehiculului din categoria/ subcategoria solicitată, corespunzător programelor respective de pregătire”, urmărind un scop unic infracțional de a falsifica documente oficiale, înțelegând și conștientizând caracterul social periculos al acțiunilor sale ilegale, aflându-se în mun. Cahul, folosindu-se intenționat de situația de serviciu din interes material, dat fiind faptul remunerării în dependență de numărul de ore de instruire efectuate și faptul că întreprinderea se află la autogestiune, știind cu certitudine că Boboc Oleg nu a frecventat orele de instruire (practice) necesare, la data de 28 decembrie 2017, a introdus date vădit false în fișa privind evidența orelor de instruire cu autoturismul (curs adăugător) la categoria „B”, prin care se adeverește instruirea practică în perioada 11 decembrie 2017 - 21 decembrie 2017, în număr de 40 ore a candidatului Boboc Oleg cu autoturismul de model „VAZ 2106” cu numărul de înmatriculare XXXXX, urmare a cărui fapt pe numele ultimului a fost eliberat certificatul nr. 121 din 28 decembrie 2017 de confirmare a susținerii unui curs de școlarizare suplimentară pentru proba practică de conducere a autovehiculelor din categoria/subcategoria „B”.

3. Legalitatea și temeinicia sentinței de condamnare, a fost atacată cu apel de către

avocatul Eugen Grosu în interesele inculpatului, prin care a solicitat admiterea apelului, casarea sentinței cu rejudecarea cauzei conform procedurii primei instanțe, cu emiterea unei hotărâri de achitare pe motiv că, fapta nu întrunește elementele infracțiunii incriminate.

În motivarea cererii de apel a invocat că, instanța de fond se contrazice în partea descriptivă a sentinței și anume la faptul că, a stabilit cu certitudine că, latura subiectivă a infracțiunii de care se învinuiește Ghețivu Dumitru a fost săvârșită din interes material, invocându-se faptul că, remunerarea instructorilor se face în dependență de numărul orelor de instruire efectuate și de faptul că întreprinderea se află la autogestiune, poziție care vine în contradicție atât cu cele declarate de martorul acușării Boboc Oleg, care în ședința de judecată a declarat că nu a achitat nimic pentru cursurile de practică, a martorului Dermenji Ana, care a declarat că instructorii nu sunt remunerați separat pentru orele de practică și nici pentru orele de practică în afara programului de lucru, fapt confirmat și susținut și de către inculpatul Ghețivu Dumitru.

Precizează că, instanța a lăsat fără atenție faptul că, martorul acușării Dermenji Ana a menționat că, nu există o regulă fixă referitor la îndeplinirea sau completarea fișei de școlarizare, evidența la orele practice fiind făcută de către instructor, fapt confirmat și de către Ghețivu Dumitru, care în ședința de judecată a explicat din care cauză a îndeplinit fișa la finele cursului și anume din motiv că, a dorit să evite murdărirea fișei practice din cauza că, în acea perioadă era permanent cu mâinile murdare, ocupându-se de reparația mașinilor școlii, fără a considera că, comite o greșeală sau ilegalitate.

Indică că, instanța a ignorat și faptul că, nici Directorul Școlii Ghețivu Nicolae și nici secretara acestuia Dermenji Ana, nu au fost atrași la răspundere pentru coparticipare sau neglijență în serviciu, fapt care demonstrează că, instanța de fond a pronunțat o sentință neîntemeiată și ilegală.

3.1 Avocatul Elena Stănilă în interesele inculpatului a depus cerere de apel suplimentar, prin care a solicitat admiterea apelului și casarea integrală a sentinței cu pronunțarea unei noi hotărâri de achitare a lui Ghețivu Dumitru potrivit modului stabilit pentru prima instanță, din motivul lipsei elementelor constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 332 Cod penal în acțiunile acestuia.

Apelanta a menționat că, probe concludente și pertinente care să demonstreze pe deplin vinovăția în ansamblu nu au fost acumulate, iar instanța de judecată a motivat sentința de condamnare exclusiv cu probele prezentate de procuror, fără a face o interpretare a declarațiilor inculpatului și a martorilor.

A mai indicat în cererea de apel că, nu s-a demonstrat existența cu certitudine a elementului material și a interesului personal, deoarece aceste elemente presupun comiterea infracțiunii din motive diferite. Instanța face trimitere exclusiv la declarațiile inculpatului precum că, acesta a obținut venit rezultat din salariu, dar nu menționează dacă salariul constituie interes material sau personal în speță, așa cum un document eliberat de instituția, din care face parte inculpatul, care să demonstreze că a obținut venit exclusiv sau inclusiv din falsificarea fișei de examinare pe numele lui Boboc Oleg nu există, dar și martorul Boboc Oleg declară că nu-l cunoaște și nu l-a cunoscut la acel moment pe inculpat.

4. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 26 noiembrie 2019,

apelurile avocaților Eugen Grosu și Elena Stănilă în interesul inculpatului au fost respinse ca nefondate.

5. În partea descriptivă a deciziei, instanța de apel a menționat că, instanța de fond corect a stabilit prezența în acțiunile inculpatului a elementelor care caracterizează latura obiectivă a infracțiunii imputate, or a fost demonstrată prin probele descrise, acumulate în faza urmăririi penale și cercetate în cadrul ședinței de judecată, iar argumentele apărării în acest sens instanța le-a apreciat drept formale și neîntemeiate.

Aceste împrejurări au fost constatate prin totalitatea de probe administrate în cauza penală de instanța de fond și, care au fost corect apreciate prin prisma pertinentei, concludentei, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor, respectând-se prevederile art.101 Cod de procedură penală.

Asupra argumentului apărării precum că, instanța de fond a motivat sentința exclusiv cu probele acuzării, nefiind demonstrat interesul material și personal al inculpatului, instanța de apel a constatat că, potrivit declarațiilor inculpatului ultimul este remunerat conform programului de muncă, însă de numărul cursanților instruiți depinde salariul acestuia. Or, potrivit ordinului nr. 5p din 01 martie 2017 cu privire la angajare, Ghețivu Dumitru este angajat în funcția de instructor conducere auto în cadrul Filialei din Cahul a ÎS „CPS AN” din data de 01 martie 2017, iar salariul se achită după numărul de ore realizate, iar o oră de instruire este echivalent cu 12,80 lei. (f.d. 155, vol. I)

Astfel, nu a fost reținut argumentul apărătorului Elena Stănilă în interesele inculpatului precum că, nu au fost acumulate probe concludente, pertinente care să demonstreze vinovăția inculpatului în ansamblu și, că nu s-a demonstrat „interesul material și din alte interese personale”, așa cum salariul inculpatului nu depinde de câți cursanți are și câte ore practice se petrec, or acest argument este în contradicție cu Ordinul de angajare nr. 5p din 01 martie 2017, citat supra. Astfel, interesul material a fost demonstrat pe deplin.

Inculpatul nu a negat faptul că, a efectuat înscrierea în certificatul dat, însă de facto aceste ore nu au fost realizate de către ultimul, iar argumentul său că, au fost efectuate aceste înscrieri într-o zi din motiv că, mâinile îi erau murdare, instanța de apel le-a considerat ca fiind pur declarative și de autoapărare. Or, potrivit regulamentului privind organizarea procesului de instruire la formarea profesională inițială și continuă a conducătorilor de vehicule de toate categoriile și subcategoriile în Filialele de Stat „Centrul de Pregătire a Specialiștilor pentru Armata Națională”, instructorul în conducerea auto organizează, exercită și poartă răspundere personală de evidența și controlul situației școlare, a frecvenței prezenței la ore a cursanților și respectării regulilor tehnicii și securității muncii de către cursanți în timpul instruirii în conducerea auto. (f.d. 190-203, vol. I)

Cât privește argumentul apărătorului Elena Stănilă că, în lipsa unei modificări a învinuirii sub aspectul reîncadrării acțiunilor lui Ghețivu Dumitru conform art. 361 Cod Penal, pe motivul existenței la dosarul penal a semnelor de falsificare a documentului eliberat pe numele lui Boboc Oleg, cere emiterea unei decizii de achitare a condamnatului, din motivul lipsei elementelor constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 332 Cod Penal, instanța de apel a menționat că, atât instanța de fond, cât și instanța de apel în lipsa unei ordonanțe a procurorului nu este în drept din oficiu de a se expune asupra reîncadrării faptei

inculpatului.

Or, Curtea de Apel a atestat că, acțiunile inculpatului corect au fost încadrate și corect a fost aplicată pedeapsa în privința acestuia. Mai mult ca atât, faptele comise de către acesta au întrunit elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 332 alin. (1) Cod penal. La fel, pedeapsa aplicată inculpatului este una echitabilă și capabilă de a contribui la realizarea scopului pedepsei penale, de corectare și reeducare a condamnatului și prevenire de a săvârși noi infracțiuni.

6. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, avocatul Stănilă Elena în interesele inculpatului a atacat-o cu recurs ordinar, invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6 și 8 Cod de procedură penală, solicitând casarea deciziei, rejudecarea cauzei și emiterea unei noi hotărâri, cu achitarea acestuia, deoarece nu există fapta infracțiunii.

În motivare recurenta a indicat că:

- instanțele nu au demonstrat existența cu certitudine fie a elementelor materiale, fie a interesului personal;

- nici în sentință, nici în decizie nu s-a demonstrat ce anume a obținut inculpatul în rezultatul falsificării documentului;

- din materialele cauzei nu se deduce faptul existenței elementului material, personal așa cum lipsesc dovezi/ confirmatoare, or, ambele instanțe au făcut trimitere la declarațiile inculpatului precum că acesta a obținut venit, dar nu a menționat dacă salariul este un interes material sau personal în speță, așa cum un document eliberat de instituția unde lucrează inculpatul care să demonstreze că a obținut venit exclusiv nu există.

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privitor la opinia sa asupra recursului avocatului, menționând că acesta urmează a fi declarat inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat și lipsit de temeiuri legale.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar în baza materialelor cauzei, Colegiul penal în unanimitate decide inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

În sensul art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel.

Erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Raportând aceste prevederi la speța examinată, Colegiul penal, lecturând textul recursului, reține că de către recurentă s-a invocat ca temei de casare pct. 6) și 8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală.

Deși art. 427 are aliniate și subpuncte, care concret stabilesc temeiurile pentru

declararea recursului, recurenta în recursul declarat în partea dispozitivă a indicat alin. (1) pct. 6 al articolului menționat, normă de drept ce prevede că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului dacă instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței. Astfel, acest punct conține 5 temeuri care pot fi invocate în recurs, însă recurenta nu a concretizat care din aceste temeuri le indică la baza cererii de recurs înaintat și prin ce se confirmă aceste temeuri, iar alegerea din oficiu de către instanța de recurs a temeiului din cele 5 menționate este inadmisibilă, prin urmare prevederile art. 427 alin. 1 pct. 6) Cod de procedură penală, a fost invocat de recurentă declarativ, nespecificând care eroare prevăzută la pct. 6) al articolului menționat a fost comisă de către instanța de apel.

Totodată, Colegiul remarcă că, din textul recursului declarat rezultă de fapt dezacordul cu aprecierea probelor care în opinia recurente denotă nevinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii imputate. La acest capitol, se reține că, eroarea gravă de fapt trebuie înțeleasă în sensul atribuit de legislator în art. 6 pct. 11¹) Cod de procedură penală și anume stabilirea eronată a faptelor, în existența sau inexistența lor, prin neluarea în considerare a probelor care le confirmau sau prin denaturarea conținutului acestora. Eroarea gravă de fapt nu reprezintă o altă apreciere a probelor și, de fapt, ea trebuie să rezulte din situația dosarului, privită ca o stare de fapt. Pentru a constitui caz de casare, eroarea de fapt trebuie să fie gravă, adică, pe de o parte, să fi influențat asupra soluției cauzei, iar pe de altă parte, să fie vădită, neîndoielnică.

Recurenta face trimitere la pct. 8 alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, *că nu au fost întrunite elementele infracțiunii sau instanța a pronunțat o hotărâre de condamnare pentru o altă faptă decât cea pentru care condamnatul a fost pus sub învinuire, cu excepția cazurilor reîncadrării juridice a acțiunilor lui în baza unei legi mai blânde*, or, Colegiul reține, că aceste temeuri pentru declararea recursului ordinar de asemenea nu și-au găsit confirmare.

Din conținutul recursului declarat de apărătorul se desprinde solicitarea de a desființa total decizia instanței de apel, de altfel și sentința, cu pronunțarea unei hotărâri de achitare în privința lui Ghețivu Dumitru, pe când printre argumentele recurentului nu se regăsesc careva critici fondate sau erori esențiale de drept ce ar duce la răsturnarea soluției despre vinovăția inculpatului, cu liberarea lui de răspunderea penală pentru că a intervenit termenul de prescripție.

În același context, Colegiul Penal reiterează că, în jurisprudența constantă a Curții Europene pentru Drepturile Omului, cu fiecare ocazie posibilă se reamintește că echitatea unei proceduri se apreciază în raport cu ansamblul acesteia, iar o hotărâre motivată, în sensul legislației naționale pertinente, precum și a jurisprudenței CtEDO, trebuie să conțină motivele de fapt și de drept care au format convingerea instanței la adoptarea soluției, precum și cele pentru care s-au înlăturat cererile părților în raport cu actele cauzei.

Investită cu o situație de fapt, instanța de apel, ca urmare a efectuării cercetării judecătorești, a expus situația de fapt reținută în cauză și a concluzionat corect că urmează a

fi menținută soluția despre vinovăția lui Ghețivu Dumitru, deoarece faptele lui întrunesc toate elementele infracțiunii incriminată.

Pe cale de consecință, reieșind din raționamentele expuse supra, Colegiul va sintetiza argumentele ce stau la baza soluției de inadmisibilitate a prezentului recurs, și anume acestea se exprimă în faptul că, odată ce cauza a fost examinată minuțios de către prima instanță și, după judecată și de instanța de apel, iar criticele avansate de apărătorul inculpatului au primit deja răspunsuri detaliate și fundamentate pe actele cauzei, Colegiul nu vede necesitatea reluării și repetării acestora.

Totodată, se notează că obiectul cenzurii instanței de recurs este limitat la analiza chestiunilor de drept, pe când recursul declarat de partea apărării se bazează în mod primordial pe argumente deja examinate minuțios și respinse în cadrul procedurii precedente ce țin de aprecierea probatoriului, iar în prezent nu există „*circumstanțe cu caracter substanțial și convingător*”, care să justifice ingerința în hotărârea instanței de apel sau în cea a primei instanțe, cu dispunerea achitării în privința inculpatului, după cum pretinde apărătorul acestuia.

Pe aceeași linie de considerente, Colegiul ține să evidențieze că, invocarea formală a unor temeuri de casare, care nu sunt urmate de o motivare corespunzătoare, nu va face obiect de examinare în procedura de recurs, având în acest sens în vedere că, potrivit art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii. Adică completarea cererii de recurs cu argumente *de drept*, care cu desăvârșire lipsesc aici, și care ar suplini-o din oficiu, este contrară principiului contradictorialității ce guvernează întregul proces penal.

Așadar, instanța supremă nu se va expune cu privire la pretinsele erori prevăzute de pct. 6) și 8) din alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală, întrucât autorul cererii de recurs semnalându-le, a eșuat să descrie esența acestora și relevanța lor pentru cauza deferită judecății, referindu-se preponderent la chestiunea de apreciere a probatoriului. Totodată, Colegiul consideră inacceptabil faptul că apărătorul, pe calea recursului ordinar, dorește să se ajungă practic la o nouă analiză a circumstanțelor de fapt din sentința primei instanțe și din decizia instanței de apel nu pentru a fi corectată vreo eroare judiciară, ci doar în vederea reaprecierii probatoriului, în acest sens instanța de recurs ordinar transformându-se într-o veritabilă instanță de apel, ceea ce excede scopul pentru care aceasta a fost creată.

Mai mult, simplul fapt că pot exista două puncte de vedere distincte cu privire la modul de apreciere a probelor nu este un motiv suficient și plauzibil pentru a dispune achitarea inculpatului, după cum se solicită de recurent.

Colegiul penal constată că, prima instanță, conform prevederilor art. 314 Cod de procedură penală, judecând cauza, a cercetat nemijlocit, sub toate aspectele probele prezentate de părți, a audiat inculpatul, martorii, a cercetat actele cauzei, apreciindu-le în mod obiectiv, care au format convingerea instanței că vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 332 alin. (1) Cod penal, pe deplin a fost dovedită.

Instanța de apel, respectând prevederile art. 414 Cod de procedură penală, a supus unei verificări minuțioase toate probele administrate, rapoartele de expertiză medico-legală și a conchis asupra temeiniciei soluției pronunțate de instanța de fond, expusă mai sus, deoarece

argumentele apărării nu și-au găsit confirmare în ședința de judecată.

Conținutul probelor și valoarea lor probatorie este analizată desfășurat și minuțios în textul deciziei invocate în pct. 6 al prezentei decizii, probe care sunt pertinente, concludente, coroborează între ele și nu trezesc temei de îndoială.

În speță, s-au stabilit toate elementele componente ale infracțiunii imputate lui Ghețivu Dumitru, iar instanțele de fond și apel s-au pronunțat asupra circumstanțelor de fapt, și au motivat concluziile prin cumulul de probe pertinente, concludente și utile, administrate pe parcursul judecării cauzei și ulterior apreciate în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală.

Instanța de recurs se raliază argumentelor expuse în sentință și în decizia Curții de Apel contestate, totodată, notând că, potrivit jurisprudenței constante a CtEDO se admite însușirea concluziilor instanțelor ierarhic inferioare de către instanțele ierarhic superioare, în cazul când constatările acestora sunt fundamentate în fapt și în drept, fiind ample prezentate în hotărârile atacate, constatându-se că la administrarea probelor nu au fost încălcate drepturile și libertățile constituționale ale participanților la proces, iar probele puse la baza hotărârilor nu conțin erori procesuale ce ar putea influența autenticitatea concluziilor formulate de instanțe.

Având în vedere considerentele menționate supra și raportând situația reținută în cauză la prevederile art. 432 alin. (2) Cod de procedură penală, Colegiul Penal concluzionează că, la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale relevante, prescrise de art. 414- 419 Cod de procedură penală, iar criticele din cererea de recurs înaintată de avocatul Stănilă Elena în numele inculpatului nu și-au găsit confirmarea.

Prezența circumstanțelor nominalizate permit instanței de recurs să concluzioneze asupra inadmisibilității recursului declarat, pe motiv că este vădit neîntemeiat.

9. În temeiul art. 432 alin. (1) – (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul Penal

d e c i d e :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Stănilă Elena în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 26 noiembrie 2019 și a sentinței Judecătoriei Cahul, sediul Central din 12 iulie 2019, în cauza penală privindu-l pe Ghețivu Dumitru XXXXX, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 06 mai 2020.

Președinte

Diaconu Iurie

Judecător

Catan Liliana

Judecător

Guzun Ion